

ЗАТВЕРДЖУЮ
Директор коледжу
Олександр НІКОЛЕНКО
2025р.

ПОРЯДОК
реагування на доведені випадки булінгу (цькування) та відповідальність
осіб, причетних до булінгу (цькування) у Відокремленому структурному
підрозділу «Житомирський автомобільно-дорожній фаховий коледж
Національного транспортного університету»

I. Загальні положення

1.1. Цей Порядок визначає механізм реагування на випадки булінгу (цькування) в коледжі.

1.2. Терміни, використані у цьому Порядку, вживаються у таких значеннях:

кривдник (булер) - учасник освітнього процесу, який вчиняє булінг (цькування) щодо іншого учасника освітнього процесу;

потерпілий (жертва булінгу) - учасник освітнього процесу, щодо якої було вчинено булінг (цькування);

спостерігачі - свідки та (або) безпосередні очевидці випадку булінгу (цькування);

сторони булінгу (цькування) - безпосередні учасники випадку: кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності).

1.3. Ознаками булінгу (цькування) є систематичне вчинення учасниками освітнього процесу діянь стосовно інших учасників освітнього процесу, в тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, а саме:

умисне позбавлення їжі, одягу, коштів, документів, іншого майна або можливості користуватися ними, перешкоджання в отриманні освітніх послуг, примушування до праці та інші правопорушення економічного характеру;

словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи;

будь-яка форма небажаної вербальної, невербальної чи фізичної поведінки сексуального характеру, зокрема принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, прізвиська, образи, жарти, погрози, поширення образливих чуток;

будь-яка форма небажаної фізичної поведінки, зокрема ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, завдання ударів;

інші правопорушення насильницького характеру.

1.4. Педагогічні та інші працівники коледжу у разі, якщо вони виявляють булінг (цькування), зобов'язані:

вжити невідкладних заходів для припинення небезпечного впливу;

за потреби надати домедичну допомогу та викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання екстреної медичної допомоги;

звернутись (за потреби) до територіальних органів (підрозділів) Національної поліції України;

повідомити керівника закладу освіти та принаймні одного з батьків або інших законних представників особи, яка стала стороною булінгу (цькування).

II. Реагування на доведені випадки булінгу

2.1. Алгоритм дій педагогічного колективу у разі виявлення ситуації булінгу:

- Якщо педагог, або будь який інший працівник коледжу став свідком булінгу то, незалежно від того, поскаржилась йому жертва чи ні, він повинен проінформувати про цей випадок керівництво навчального закладу.

- Якщо педагог, або будь який інший працівник коледжу отримав усне або письмове звернення від студента, щодо жорстокого ставлення по відношенню до нього з боку однолітків, педагогів, або інших осіб, то він повинен повідомити про це керівництво навчального закладу.

- Отримавши таке звернення директор навчального закладу повинен скликати комісію з розгляду випадку булінгу, та окреслити подальші дії.

- До складу такої комісії можуть входити адміністрація навчального закладу, педагоги, психолог, батьки постраждалого та «булера» та інші зацікавлені особи.

- Якщо комісія кваліфікує випадок як булінг, а не одноразовий конфлікт, адміністрація навчального закладу повинна повідомити про це уповноважені підрозділи органів Національної поліції України та Службу у справах дітей.

- У разі, якщо комісія не кваліфікує випадок як булінг, а постраждала сторона не згодна з цим висновком, то вона має право звернутися до органів Національної поліції України.

- Забезпечити психологічний супровід здобувачів освіти, які постраждали від булінгу, стали його свідками, або вчинили цькування.

2.2. Алгоритм дій педагогічних працівників щодо запобігання випадків булінгу в студентському середовищі:

1. Усім членам колективу дотримуватись єдиної позиції, що насильство, цькування, дискримінація є не прийнятними та неприпустимими у міжособистісних спілкуванні.

2. Класним керівникам та викладачам цікавитися життям своїх вихованців, відслідковувати ситуації, щодо проявів жорстокості та цькування в студентському колективі , контролювати поведінку та взаємостосунки між студентами на заняттях та перервах.

3. Не залишати жоден випадок булінгу без уваги. Пояснювати студентам, що будь які насильницькі дії чи образливі слова є неприпустимими у міжгруповій взаємодії. Реакція усіх учасників освітнього процесу на будь які прояви жорстокості та цькування має бути негайною.

4. Пояснювати студентам, що навіть пасивне спостереження за знущанням і бійкою надихає кривдника продовжувати свої дії. Свідки події повинні захищати жертву насильства і, якщо треба кликати на допомогу дорослих.

5. У кожній студентській групі виробити правила толерантної поведінки, слідкувати за їх дотриманням.

6. Нагадувати студентам про «Скриньку довіри»

7. Систематично проводити у коледжі просвітницьку роботу у вигляді виховних годин, бесід, тренінгів, правових ігор, вікторин, флеш-мобів, круглих столів, диспутів, годин відкритих думок, усних журналів, кінолекторіїв, для ознайомлення студентів з проблемою булінгу, та задля

пропаганди безпечних, здорових стосунків, заснованих на взаємній повазі, доброзичливості та толерантності. Запрошувати на виховні години психолога, представників правоохоронних органів, служб соціального захисту, медичних установ та інших зацікавлених організацій.

8. Проводити просвітницьку роботу серед батьків з даної тематики.

9. Забезпечити психологічний супровід здобувачів освіти, які стали свідками булінгу, постраждали від нього, або вчинили цькування.